2025/1904

19.9.2025

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2025/1904

af 10. september 2025

om Unionens godkendelse af aftalen om fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([1]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([2]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) I sin dom af 2. september 2021 i sag C-741/19 ([3]), *Republikken Moldova* mod *Komstroy* (»Komstroy-dommen«), fastslog EU-Domstolen, at artikel 26, stk. 2, litra c), i energichartertraktaten, som blev godkendt på Det Europæiske Fællesskabs vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 98/181/EF, EKSF, Euratom ([4]), skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på tvister mellem en medlemsstat og en investor fra en anden medlemsstat vedrørende denne investors investering i førstnævnte medlemsstat, dvs. EU-interne tvister.

(2) På trods af Komstroy-dommen har voldgiftsretter fortsat med at påtage sig kompetence og afsige kendelser i EU-interne voldgiftssager, der angiveligt er baseret på energichartertraktatens artikel 26, stk. 2, litra c). Ifølge EU-Domstolen er enhver sådan kendelse uforenelig med EU-retten, navnlig artikel 267 og 344 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sådanne kendelser kan derfor ikke have nogen retsvirkninger, og den erstatningsbetaling, som tilkendes ved disse kendelser, kan ikke fuldbyrdes.

(3) Den effektive gennemførelse af EU-retten undergraves ved afsigelse af kendelser i strid med EU-retten i EU-interne voldgiftssager. Der er en risiko for en konflikt mellem EU-traktaterne på den ene side og energichartertraktaten, således som den fortolkes af en række voldgiftsretter, på den anden side, hvilket, hvis det bekræftes af domstolene i et tredjeland, ville blive til en de facto retlig konflikt, hvor sådanne kendelser indgår i tredjelandes retsordener.

(4) Ifølge EU-Domstolens praksis er risikoen for en retlig konflikt tilstrækkelig til, at en international aftale er uforenelig med EU-retten. Risikoen for en sådan konflikt mellem traktaterne og energichartertraktaten bør derfor fjernes. Vedtagelsen af et folkeretligt instrument i form af en aftale, der fastlægger aftaleparternes fælles forståelse af, at artikel 26 i energichartertraktaten ikke kan finde anvendelse som grundlag for EU-interne voldgiftssager, vil bidrage til at fjerne denne risiko.

([1]) Udtalelse af 4.12.2024 (EUT C, C/2025/776, 11.2.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/776/oj).
([2]) Europa-Parlamentets holdning af 18.6.2025 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 8.7.2025.
([3]) Domstolens dom af 2. september 2021, *Republikken Moldova* mod *Komstroy*, C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, præmis 66.
([4]) Rådets og Kommissionens afgørelse 98/181/EF, EKSF, Euratom af 23. september 1997 om De Europæiske Fællesskabers indgåelse af energichartertraktaten og energicharterprotokollen om energieffektivitet og de hermed forbundne miljøaspekter (EFT L 69 af 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

(5) Kommissionen på vegne af Unionen og medlemsstaterne har afsluttet forhandlingerne om vilkårene for en aftale om fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten. Den fælles forståelse i denne aftale er blevet bekræftet i »Erklæring om de retlige konsekvenser af Domstolens dom i Komstroy-sagen og den fælles forståelse af, at energichartertraktatens artikel 26 ikke kan anvendes som grundlag for EU-interne voldgiftssager« af 26. juni 2024 ([5]).

(6) Aftalen om fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten bør derfor godkendes for gøre det muligt for Unionen at undertegne den og for at udtrykke Unionens samtykke til at blive bundet deraf —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten, som ledsager denne afgørelse, godkendes herved.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Strasbourg, den 10. september 2025.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
R. METSOLA	M. BJERRE
Formand	*Formand*

([5]) EUT L, 2024/2121, 6.8.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/declar/2024/2121/oj.

AFTALE OM FORTOLKNINGEN OG ANVENDELSEN AF ENERGICHARTERTRAKTATEN

KONGERIGET BELGIEN,

REPUBLIKKEN BULGARIEN,

DEN TJEKKISKE REPUBLIK,

KONGERIGET DANMARK,

FORBUNDSREPUBLIKKEN TYSKLAND,

REPUBLIKKEN ESTLAND,

IRLAND,

DEN HELLENSKE REPUBLIK,

KONGERIGET SPANIEN,

DEN FRANSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN KROATIEN,

DEN ITALIENSKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN CYPERN,

REPUBLIKKEN LETLAND,

REPUBLIKKEN LITAUEN,

STORHERTUGDØMMET LUXEMBOURG,

REPUBLIKKEN MALTA,

KONGERIGET NEDERLANDENE,

REPUBLIKKEN ØSTRIG,

REPUBLIKKEN POLEN,

DEN PORTUGISISKE REPUBLIK,

RUMÆNIEN,

REPUBLIKKEN SLOVENIEN,

DEN SLOVAKISKE REPUBLIK,

REPUBLIKKEN FINLAND,

KONGERIGET SVERIGE og

DEN EUROPÆISKE UNION,

i det følgende under ét benævnt »parterne«,

SOM TAGER hensyn til energichartertraktaten, som blev undertegnet i Lissabon den 17. december 1994 ([1]) og godkendt på De Europæiske Fællesskabers vegne ved Rådets og Kommissionens afgørelse 98/181/EF, EKSF, Euratom den 23. september 1997 ([2]), som senest ændret,

([1]) Slutakt fra Den Europæiske Energicharterkonference (EFT L 380 af 31.12.1994, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1994/998/oj).

([2]) Rådets og Kommissionens afgørelse 98/181/EF, EKSF, Euratom af 23. september 1997 om De Europæiske Fællesskabers indgåelse af energichartertraktaten og energicharterprotokollen om energieffektivitet og de hermed forbundne miljøaspekter (EFT L 69 af 9.3.1998, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1998/181/oj).

SOM TAGER hensyn til reglerne i den folkeretlige sædvaneret som kodificeret i Wienerkonventionen om traktatretten, udfærdiget i Wien den 23. maj 1969,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at medlemmerne af en regional organisation for økonomisk integration som omhandlet i energichartertraktatens artikel 1, stk. 3, hermed udtrykker en fælles forståelse af fortolkningen og anvendelsen af en traktat i deres indbyrdes forbindelser,

SOM MINDER OM, at opsigelse af energichartertraktaten ikke berører sammensætningen af den regionale organisation for økonomisk integration, der er omhandlet i nævnte traktat, og ej heller er til hinder for en interesse i at give udtryk for en fælles forståelse af fortolkningen og anvendelsen af nævnte traktat, så længe den kan anses for at have retsvirkning for en part, som er udtrådt, og navnlig for så vidt angår energichartertraktatens artikel 47, stk. 3,

SOM TAGER hensyn til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og de generelle principper for Den Europæiske Unions ret,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at henvisningerne til Den Europæiske Union i denne aftale også skal forstås som henvisninger til dens forgænger, Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og derefter Det Europæiske Fællesskab, indtil sidstnævnte blev afløst af Den Europæiske Union,

SOM MINDER OM, at i overensstemmelse med retspraksis for Den Faste Domstol for Mellemfolkelig Retspleje ([3]) og Den Internationale Domstol ([4]) er retten til at give en autoritativ fortolkning af en retsregel forbeholdt parterne i en international aftale for så vidt angår den pågældende aftale,

SOM MINDER OM, at Den Europæiske Unions medlemsstater (»medlemsstaterne«) har tildelt EU-Domstolen retten til at give en autoritativ fortolkning af EU-retten, som redegjort for af EU-Domstolen i dens dom af 30. maj 2006 i sag C-459/03, *Kommissionen* mod *Irland* (MOX-anlægget) ([5]), hvor det blev fastslået, at enekompetencen til at fortolke og anvende EU-retten omfatter fortolkningen og anvendelsen af internationale aftaler, som Den Europæiske Union og medlemsstaterne er parter i, i tilfælde af en tvist mellem to medlemsstater eller mellem Den Europæiske Union og en medlemsstat,

SOM MINDER OM, at medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 344 i TEUF forpligter sig til ikke at søge tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af traktaterne afgjort på anden måde end fastsat deri,

SOM MINDER OM, at EU-Domstolen i sin dom af 6. marts 2018, sag C-284/16, *Achmea* ([6]), fastslog, at artikel 267 og 344 i TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en bestemmelse i en international aftale indgået mellem to medlemsstater, hvorefter en investor fra en af disse medlemsstater i tilfælde af en tvist vedrørende investeringer i den anden medlemsstat kan anlægge sag mod sidstnævnte medlemsstat ved en voldgiftsret, hvis kompetence denne medlemsstat har forpligtet sig til at acceptere,

SOM MINDER OM Den Europæiske Unions faste holdning om, at energichartertraktaten ikke var tiltænkt anvendelse på EU-interne forbindelser, og at det ikke var og ikke kunne have været Den Europæiske Unions, Det Europæiske Atomenergifællesskabs og deres medlemsstaters hensigt, at energichartertraktaten skulle skabe nogen forpligtelser mellem dem, eftersom den blev forhandlet som et instrument i Den Europæiske Unions eksterne energipolitik med henblik på at skabe en ramme for energisamarbejdet med tredjelande, mens Den Europæiske Unions interne energipolitik derimod består af et omfattende regelsæt, der har til formål at skabe et indre marked på energiområdet, som regulerer forbindelserne mellem medlemsstaterne på dette område på eksklusiv vis,

([3]) Den Faste Domstol for Mellemfolkelig Retspleje, spørgsmålet om Jaworzina (den polsk-tjekkiske grænse), rådgivende udtalelse, [1923] PCIJ serie B nr. 8, s. 37.

([4]) Den Internationale Domstol, forbehold i forbindelse med konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab, rådgivende udtalelse, [1951] I.C.J. Reports, 15, s. 20.

([5]) Domstolens dom af 30. maj 2006, *Kommissionen* mod *Irland*, C-459/03, ECLI:EU:C:2006:345, præmis 129-137.

([6]) Domstolens dom af 6. marts 2018, *Achmea*, C-284/16, ECLI:EU:C:2018:158.

SOM MINDER OM, at EU-Domstolen i sin dom af 2. september 2021 i sag C-741/19, *Republikken Moldova* mod *Komstroy* ([7]) (»Komstroy-dommen«), som bekræftet i EU-Domstolens udtalelse af 16. juni 2022, 1/20 ([8]), fastslog, at energichartertraktatens artikel 26, stk. 2, litra c), skal fortolkes således, at denne bestemmelse ikke finder anvendelse på tvister mellem en medlemsstat og en investor fra en anden medlemsstat vedrørende sidstnævntes investering i førstnævnte medlemsstat,

SOM MINDER OM, at fortolkningen af energichartertraktaten i Komstroy-dommen som den kompetente domstols fortolkning og en afspejling af et generelt princip i folkeretten finder anvendelse for De Europæiske Fællesskabers og deres medlemsstaters godkendelse af energichartertraktaten,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at artikel 267 og 344 i TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en fortolkning af energichartertraktatens artikel 26, der gør det muligt at bilægge tvister mellem på den ene side en investor fra en medlemsstat og på den anden side en anden medlemsstat eller Den Europæiske Union ved en voldgiftsret (»EU-intern voldgiftssag«),

SOM TAGER I BETRAGTNING, at når en tvist mellem på den ene side en investor fra en medlemsstat og på den anden side en anden medlemsstat eller Den Europæiske Union ikke kan bilægges i mindelighed, kan en part i denne tvist under alle omstændigheder vælge i overensstemmelse med national ret at indbringe den for de kompetente domstole eller forvaltningsdomstole med henblik på bilæggelse, som sikret ved almindelige retsprincipper og i overensstemmelse med grundlæggende rettigheder som nedfældet bl.a. i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

SOM DELER den fælles forståelse, der udtrykkes i denne aftale, om, at en bestemmelse såsom energichartertraktatens artikel 26 følgelig i fortiden ikke kunne, i nutiden ikke kan og i fremtiden ikke vil kunne tjene som retsgrundlaget for voldgiftssager, der indledes af en investor fra en medlemsstat vedrørende investeringer i en anden medlemsstat,

SOM GENTAGER erklæring nr. 17 om forrang, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, hvori der mindes om, at traktaterne og den lovgivning, som Unionen har vedtaget på grundlag af traktaterne, har forrang for medlemsstaternes ret, og at princippet om forrang udgør en lovvalgsregel i deres indbyrdes forbindelser,

SOM MINDER OM, at med henblik på at løse en eventuel lovkonflikt kan en international aftale, der er indgået af medlemsstaterne i henhold til international ret, følgelig kun finde anvendelse på EU-interne forbindelser, i det omfang dens bestemmelser er forenelige med EU-traktaterne,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at energichartertraktatens artikel 47, stk. 3, som følge af, at energichartertraktatens artikel 26 ikke kan finde anvendelse som retsgrundlag for EU-interne voldgiftssager, ikke kan udvides og ikke har til formål at udvides til at omfatte sådanne sager,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at de parter, der er berørt af verserende EU-interne voldgiftssager, enten som indstævnet eller som en investors medlemsstat, som følge af, at energichartertraktatens artikel 26 ikke kan finde anvendelse som retsgrundlag for EU-interne voldgiftssager, bør samarbejde for at sikre, at eksistensen af denne aftale bringes til den pågældende voldgiftsrets kundskab, således at den passende konklusion kan drages om den pågældende rets manglende kompetence,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der desuden ikke bør registreres nye EU-interne voldgiftssager, og ER ENIGE OM, at hvor der desuagtet gives meddelelse om voldgift, bør de parter, der er berørt af den pågældende sag, enten som indstævnet eller som en investors medlemsstat, samarbejde for at sikre, at eksistensen af denne aftale bringes til den pågældende voldgiftsrets kundskab, således at den passende konklusion kan drages om, at energichartertraktatens artikel 26 ikke kan finde anvendelse som retsgrundlag for sådanne sager,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at forlig og kendelser i EU-interne voldgiftssager om investeringer, som ikke længere kan annulleres eller tilsidesættes, og som er efterkommet frivilligt eller endegyldigt fuldbyrdet, ikke bør anfægtes,

SOM BEKLAGER, at voldgiftsretter i EU-interne voldgiftssager, der er indledt med henvisning til energichartertraktatens artikel 26, allerede har afsagt, stadig afsiger og fortsat vil kunne afsige voldgiftskendelser på en måde, der er i strid med EU-retten, herunder som udtrykt i EU-Domstolens retspraksis,

([7]) Domstolens dom af 2. september 2021, *Republikken Moldova* mod *Komstroy*, sag C-741/19, ECLI:EU:C:2021:655, præmis 66.
([8]) Domstolens udtalelse af 16. juni 2022, 1/20, EU:C:2022:485, præmis 47.

SOM OGSÅ BEKLAGER, at sådanne voldgiftskendelser er genstand for fuldbyrdelsesprocedurer, herunder i tredjelande, at voldgiftsretter i verserende EU-interne voldgiftssager, der angiveligt er baseret på energichartertraktatens artikel 26, ikke erklærer sig inkompetente, og at voldgiftsinstitutioner fortsætter med at registrere nye voldgiftssager og ikke afviser dem som åbenbart uantagelige på grund af manglende samtykke til at underkaste sig voldgift,

SOM DERFOR TAGER I BETRAGTNING, at det er nødvendigt udtrykkeligt og utvetydigt at gentage parternes konsekvente holdning ved hjælp af en aftale, der bekræfter deres fælles forståelse af fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten som fortolket af EU-Domstolen, i det omfang den vedrører EU-interne voldgiftssager,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at visse bestemmelser i energichartertraktaten i overensstemmelse med Den Internationale Domstols dom af 5. februar 1970, *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* ([9]), og som redegjort for af EU-Domstolen i Komstroy-dommen har til formål at regulere bilaterale forbindelser,

SOM DERFOR TAGER I BETRAGTNING, at denne aftale kun vedrører bilaterale forbindelser mellem parterne og i forlængelse heraf investorerne fra disse medlemsstater som kontraherende parter i energichartertraktaten, og at denne aftale som følge heraf kun berører de kontraherende parter i energichartertraktaten, der er underlagt EU-retten som en regional organisation for økonomisk integration som omhandlet i energichartertraktatens artikel 1, stk. 3, og ikke berører energichartertraktatens øvrige kontraherende parters nydelse af deres rettigheder i henhold til nævnte traktat eller opfyldelsen af deres forpligtelser,

SOM MINDER OM, at parterne har meddelt de kontraherende parter i energichartertraktaten, at de agter at indgå denne aftale,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at parterne ved indgåelsen af denne aftale og i overensstemmelse med deres retlige forpligtelser i henhold til EU-retten, men uden at dette berører deres ret til at fremsætte sådanne krav, som de finder passende med hensyn til omkostninger, som de har afholdt i forbindelse med EU-interne voldgiftssager, sikrer, at Komstroy-dommen efterkommes fuldt ud og effektivt og understreger, at eksisterende voldgiftskendelser ikke kan fuldbyrdes, voldgiftsretters forpligtelse til omgående at afslutte verserende EU-interne voldgiftssager, forpligtelsen for voldgiftsinstitutioner til ikke at registrere nogen fremtidige EU-interne voldgiftssager i overensstemmelse med deres respektive beføjelser i henhold til artikel 36, stk. 3, i konventionen om bilæggelse af investeringstvister mellem stater og andre landes statsborgere (»ICSID-konventionen«), indgået i Washington den 18. marts 1965, og artikel 12 i Stockholms Handelskammares Skiljedomsinstituts voldgiftsregler (»SCC-voldgiftsreglerne«), og forpligtelsen for voldgiftsretterne til at erklære, at enhver EU-intern voldgiftssag, der ønskes anlagt ved dem, ikke har noget retsgrundlag,

SOM FORSTÅR, at denne aftale omfatter investor-stat-voldgiftssager, der involverer parterne i EU-interne tvister baseret på energichartertraktatens artikel 26 i henhold til enhver voldgiftskonvention eller ethvert regelsæt, herunder ICSID-konventionen og ICSID-voldgiftsreglerne, SCC-voldgiftsreglerne, De Forenede Nationers Kommission for International Handelsrets voldgiftsregler og ad hoc-voldgiftsregler, og

SOM TAGER I BETRAGTNING, at bestemmelserne i denne aftale ikke berører Europa-Kommissionens eller enhver medlemsstats ret til at anlægge en sag ved EU-Domstolen på grundlag af artikel 258, 259 og 260 i TEUF,

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

AFDELING 1

FÆLLES FORSTÅELSE AF, AT ENERGICHARTERTRAKTATENS ARTIKEL 26 IKKE KAN FINDE ANVENDELSE SOM GRUNDLAG FOR EU-INTERNE VOLDGIFTSSAGER

ARTIKEL 1

Definitioner

I denne aftale forstås ved:

1) »energichartertraktaten«: energichartertraktaten, som blev undertegnet i Lissabon den 17. december 1994 og godkendt på De Europæiske Fællesskabers vegne ved afgørelse 98/181/EF, EKSF, Euratom den 23. september 1997, som til enhver tid ændret

([9]) Den Internationale Domstols dom af 5. februar 1970, *Barcelona Traction, Light and Power Company Limited* (ICJ Reports 1970, s. 3, præmis 33 og 35).

2) »EU-interne forbindelser«: forbindelser mellem medlemsstaterne eller mellem en medlemsstat og Den Europæiske Union

3) »EU-intern voldgiftssag«: enhver sag ved en voldgiftsret, der er indledt med henvisning til artikel 26 i energichartertraktaten med henblik på at bilægge en tvist mellem på den ene side en investor i en medlemsstat og på den anden side en anden medlemsstat eller Den Europæiske Union.

ARTIKEL 2

Fælles forståelse af fortolkningen og den fortsatte ikkeanvendelse af energichartertraktatens artikel 26 og det manglende retsgrundlag for EU-interne voldgiftssager

1. Parterne bekræfter hermed, med henblik på større sikkerhed, at de deler en fælles forståelse af fortolkningen og anvendelsen af energichartertraktaten, i henhold til hvilken artikel 26 i nævnte traktat ikke kan og aldrig kunne tjene som retsgrundlag for EU-interne voldgiftssager.

Den fælles forståelse, der er udtrykt i første afsnit, er baseret på følgende elementer i EU-retten:

a) EU-Domstolens fortolkning af energichartertraktatens artikel 26, i henhold til hvilken nævnte bestemmelse ikke kan finde anvendelse og aldrig burde have fundet anvendelse som grundlag for EU-interne voldgiftssager, og

b) EU-rettens forrang som nævnt i erklæring nr. 17, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, som en regel i international ret, der regulerer lovkonflikter i deres indbyrdes forbindelser, således at energichartertraktatens artikel 26 under alle omstændigheder ikke finder og aldrig kunne finde anvendelse som grundlag for EU-interne voldgiftssager.

2. Parterne bekræfter med henblik på større sikkerhed, at de deler den fælles forståelse, at som følge af det manglende retsgrundlag for EU-interne voldgiftssager i energichartertraktatens artikel 26 udvides energichartertraktatens artikel 47, stk. 3, ikke og kunne aldrig have været udvidet til at omfatte sådanne sager. Energichartertraktatens artikel 47, stk. 3, kan derfor ikke have haft retsvirkninger i EU-interne forbindelser, når en medlemsstat udtrådte af energichartertraktaten inden indgåelsen af denne aftale, og den vil heller ikke have retsvirkninger i EU-interne forbindelser, hvis en part efterfølgende måtte opsige energichartertraktaten.

3. Med henblik på større sikkerhed er parterne enige om, at energichartertraktatens artikel 26 i overensstemmelse med den fælles forståelse, der er udtrykt i nærværende artikels stk. 1 og 2 og uden at det berører denne, ikke finder anvendelse som grundlag for EU-interne voldgiftssager, og at energichartertraktatens artikel 47, stk. 3, ikke har retsvirkninger i EU-interne forbindelser.

4. Stk. 1-3 berører ikke fortolkningen og anvendelsen af andre bestemmelser i energichartertraktaten, for så vidt som de vedrører EU-interne forbindelser.

AFDELING 2

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

ARTIKEL 3

Depositar

1. Generalsekretæren for Rådet for Den Europæiske Union er depositar for denne aftale (»depositaren«).

2. Depositaren giver parterne meddelelse om:

a) deponering af ethvert ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument i overensstemmelse med artikel 5

b) datoen for denne aftales ikrafttræden i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1

c) datoen for denne aftales ikrafttræden for hver part i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2.

3. Depositaren offentliggør denne aftale i *Den Europæiske Unions Tidende* og underretter depositaren for energichartertraktaten og sekretariatet for energichartret om dens vedtagelse og ikrafttræden.

4. Depositaren opfordrer depositaren for energichartertraktaten til at underrette de øvrige kontraherende parter i energichartertraktaten om denne aftale.

5. Denne aftale registreres af depositaren hos De Forenede Nationers sekretariat i overensstemmelse med artikel 102 i De Forenede Nationers pagt efter aftalens ikrafttræden.

ARTIKEL 4

Forbehold

Der kan ikke tages forbehold over for denne aftale.

ARTIKEL 5

Ratifikation, godkendelse eller accept

Denne aftale ratificeres, godkendes eller accepteres.

Parterne deponerer deres ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrumenter hos depositaren.

ARTIKEL 6

Ikrafttræden

1. Denne aftale træder i kraft 30 kalenderdage efter den dato, hvor depositaren modtager det andet ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument.

2. For hver part, der ratificerer, godkender eller accepterer denne aftale efter dens ikrafttræden i overensstemmelse med stk. 1, træder aftalen i kraft 30 kalenderdage efter datoen for den pågældende parts deponering af sit ratifikations-, godkendelses- eller acceptinstrument.

ARTIKEL 7

Retsgyldige tekster

Denne aftale, der er udfærdiget i ét eksemplar på bulgarsk, kroatisk, tjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, finsk, fransk, tysk, græsk, ungarsk, irsk, italiensk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, portugisisk, rumænsk, slovakisk, slovensk, spansk og svensk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed, deponeres i depositarens arkiver.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede, behørigt bemyndigede i så henseende, undertegnet denne aftale.

Udfærdiget i …, den …

For Kongeriget Belgien,

For Republikken Bulgarien,

For Den Tjekkiske Republik,

For Kongeriget Danmark,

For Forbundsrepublikken Tyskland,

For Republikken Estland,

For Irland,

For Den Hellenske Republik,

For Kongeriget Spanien,

For Den Franske Republik,

For Republikken Kroatien,

For Den Italienske Republik,

For Republikken Cypern,

For Republikken Letland,

For Republikken Litauen,

For Storhertugdømmet Luxembourg,

For Republikken Malta,

For Kongeriget Nederlandene,

For Republikken Østrig,

For Republikken Polen,

For Den Portugisiske Republik,

For Rumænien,

For Republikken Slovenien,

For Den Slovakiske Republik,

For Republikken Finland,

For Kongeriget Sverige og

For Den Europæiske Union